

Warszawa, dnia 12 października 2023 r.

Sygn. akt VI Ka 1419/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Tomasz Morycz

Sędziowie: SO Agnieszka Wojciechowska-Langda

SO Jacek Matusik

protokolant: protokolant sądowy Aneta Dygas

przy udziale prokuratora Wojciecha Groszyka

po rozpoznaniu dnia 12 października 2023 r.

sprawy A. M. (1) syna M. i B., ur. (...) w C.

oskarżonego o przestępstwo z art. 190a § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Legionowie

z dnia 19 października 2022 r. sygn. akt II K 1022/21

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że uniewinnia oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu;

II. kosztami procesu obciąża Skarb Państwa.

SSO Tomasz Morycz SSO Agnieszka Wojciechowska-Langda SSO Jacek Matusik

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 1419/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1 Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 19 października 2022 r. w sprawie o sygn. akt II K 1022/21.

1.2 Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.	
		A. M. (2)	Dotychczasowa niekaralność Sytuacja majątkowa	Karta karna - k.454 Informacja e - (...) k.450
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Wskazać fakt	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu.
Dotychczasowa niekaralność Sytuacja majątkowa	Karta karna Informacja e - (...)	Dokumenty zostały sporządzone przez uprawnione osoby i podmioty. Nie były kwestionowane i nie budziły żadnych wątpliwości.

<p>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>		
Wskazać fakt	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu.

<p>STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>		
Lp.	Zarzut	
	<p>Obrońca oskarżonego zaskarżonemu wyrokowi zarzucił</p> <p>obrazę przepisów postępowania mogącą mieć wpływ na treść wyroku, a mianowicie art. 4 i 7 k.p.k., polegającą na dowolnej a nie swobodnej ocenie dowodów, dokonanej z przekroczeniem zasad logiki, nieobiektywnie oraz bez wszechstronnego rozważenia całego materiału dowodowego, poprzez:</p> <p>a. uznanie, iż wina została oskarżonemu udowodniona, podczas gdy przy prawidłowej ocenie dowodów należało dojść do odmiennego wniosku, gdyż zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie dostarczył dowodów winy oskarżonego;</p> <p>b. uznanie, iż wina została oskarżonemu udowodniona, podczas gdy przez cały okres zarzutu pokrzywdzone, a w szczególności P. S., utrzymywały dobrowolnie relacje</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

z oskarżonym, co potwierdzają zeznania samej pokrzywdzonej S. jak i treść SMS-ów złożonych do akt przez oskarżonego;

c. uznanie, iż wyłącznie oskarżony wysyłał do pokrzywdzonych liczne SMS-y i wydzwaniał do nich, co miało stanowić przejaw nękania, podczas gdy co innego wynika z notatek służbowych znajdujących się w aktach sprawy, albowiem kontakty te następowały z obydwóch stron w porównywalnej częstotliwości;

d. uznanie, iż zeznania pokrzywdzonych były spójne i znajdują wzajemne potwierdzenie, podczas gdy zeznania pokrzywdzonych są wewnętrznie sprzeczne, częściowo pozostają w sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowym w sprawie, a nadto pokrzywdzone na wiele okoliczności zeznawały odmiennie, jak np., na fakt planowania ślubu przez pokrzywdzoną S. z oskarżonym czy wspólne planowanie wynajmu mieszkania;

e. uznanie, iż zeznania pokrzywdzonych odnośnie strachu przed oskarżonym są wiarygodne, podczas gdy żaden z SMS-ów załączonych do akt sprawy (głównie przez oskarżonego) nie zawiera treści świadczących o nękanii pokrzywdzonych;

f. uznanie, iż to oskarżony powinien zaprzestać kontaktu z pokrzywdzonymi (co ostatecznie zrobił, a nie pokrzywdzona wbrew twierdzeniom Sądu, odwołując zaplanowany ślub z P. S. w marcu 2019 r.), podczas gdy żadna z pokrzywdzonych go wprost o to nie poprosiła czy tego nie zażądała, z kolei P. S. często sama inicjowała kontakty z oskarżonym;

	<p>g. uznanie, iż pokrzywdzone czuły się zagrożone zachowaniem oskarżonego, podczas gdy nie podjęły żadnych czynności o tym świadczących, tj., nadal korespondowały z oskarżonym i utrzymywały z nim kontakt, nie zablokowały jego numeru telefonu, przez okres 4 lat nie zwróciły się o pomoc w tym przedmiocie, a pokrzywdzona S. sama nie wiedziała czy czuje się pokrzywdzoną w tej sprawie czy nie, trzykrotnie zmieniając treść swoich zeznań w sprawie</p> <p>co skutkowało</p> <p>h. błędem w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę orzeczenia, mającym wpływ na jego treść, polegającym na uznaniu, iż zachowanie oskarżonego wyczerpuje znamiona przestępstwa z art. 190a § 1 k.k., a tym samym uznaniem go winnym popełnienia zarzucanego mu czynu, podczas gdy zebrany w sprawie materiał dowodowy nie daje podstaw do przypisania oskarżonemu winy, a jedynie do przyjęcia, iż oskarżony pozostawał w bliskich relacjach z P. S., która pozostawała wówczas w czynnej fazie choroby alkoholowej, a druga z pokrzywdzonych D. Z. nie akceptowała tej relacji.</p>	
<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny lub niezasadny.</p>		
<p>Wszystkie podniesione zarzuty były zasadne.</p> <p>Rację ma skarżący, że Sąd Rejonowy dokonał błędnej, niezgodnej z wymogami art. 7 kpk, oceny zgromadzonego materiału dowodowego, a co za tym idzie poczynił błędne ustalenia</p>		

faktycznie i błędnie stwierdził winę oskarżonego. W pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę na fakt, że relacja łącząca oskarżonego z pokrzywdzoną P. S. nie była relacją koleżeńską, ale nieformalnym związkiem trwającym przez kilka lat. Powyższe wprost wynikało chociażby z korespondencji sms-owej, w której potwierdzali spotkania i nazywali się pieszczotliwie, ewidentnie żywiąc do siebie uczucia. Mało tego, w/w planowali nie tylko wspólne wynajęcie mieszkania, ale też ślub. Świadczą o tym nie tylko wyjaśnienia oskarżonego i częściowo zeznania pokrzywdzonej P. S., ale też w/w korespondencja sms-owa i decyzja o zwrocie uiszczonyj opłaty związanej z zawarciem związku małżeńskiego. Zdaniem Sądu Okręgowego nieprawdopodobnym jest, żeby nie zostało to uzgodnione. Wprawdzie pokrzywdzona P. S. temu zaprzeczała, jednak zarazem przyznawała, że mogła robić różne rzeczy pod wpływem alkoholu, od którego niewątpliwie była uzależniona. Jak sama przyznała „On chciał żebyśmy byli para i to sobie ubzdurał. Ja mu mówiłam, że traktuję go jak kolegę i przyjaciela. Wiem, że był planowany ślub ale byłam pijana. Jakbym była trzeźwa to bym tego nie chciała”. Poza tym ich relacja trwała bardzo długo i niemożliwym jest, żeby w/w cały czas znajdowała się pod wpływem alkoholu i nie wiedziała, co robi, a tym bardziej, żeby była do czegośkolwiek zmuszana. Zwłaszcza do ślubu, którego forma i termin musiały być wspólnie uzgodnione.

Nie ulega wątpliwości, że związek oskarżonego i pokrzywdzonej P. S. miał lepsze i gorsze momenty. Tym bardziej, że oboje nadużywali alkoholu. Niemniej,

brak wystarczających podstaw do przyjęcia, że oskarżony miał nękać w/w od 2015 do 2019 r., a więc przez okres blisko 4 lat. Zwłaszcza, że nie wiadomo, na czym dokładnie miałyby to polegać. Komunikacja pomiędzy bliskimi sobie ludźmi, w tym w formie sms-ów i połączeń telefonicznych, jest naturalna. Nierzadko w dużych ilościach. Jak wynika z poczynionych ustaleń nie tylko oskarżony kontaktował się w ten sposób z pokrzywdzoną P. S.. Czyniła to także ona. Wprawdzie oskarżony robił to częściej, jednak dysproporcja nie była znaczna. Tym bardziej, że z korespondencji sms-owej wynikało, że oskarżony wielokrotnie dzielił swoją wypowiedź na kilka wiadomości, przykładowo dopytując, gdzie/o której się spotykają czy co dzieje się z jego partnerką. Niezależnie od tego w obu przypadkach były to setki, a nawet tysiące wiadomości sms-owych czy połączeń. Pytana o nie pokrzywdzona P. S. nie potrafiła tego w sposób logiczny i przekonujący wytłumaczyć, zasłaniając się niewiedzą, niepamięcią i ciągami alkoholowymi. Zarazem nie wiadomo, na czym miało w tych okolicznościach polegać poczucie zagrożenia, jakie zgłaszały pokrzywdzone. Zwłaszcza, że ze znajdujących się w aktach sprawy korespondencji sms-owej, która w zdecydowanej większości została złożona przez oskarżonego, nie wynika, żeby mógł zaistnieć taki skutek. Jednocześnie nie potwierdziło się, że oskarżony śledził i nachodził pokrzywdzoną D. Z.. Okoliczność, że widziała go na ulicy tego nie przesądza. Tym bardziej, że nie nawiązywał z nią żadnego kontaktu, a wręcz oddalał się na jej widok, a toku procesu to ona żywiła do niego

negatywne emocje i krzyczała na niego, musząc być kilkukrotnie upominana. To, że kilka lat wcześniej, bo w 2014 r., oskarżony spowodował u pokrzywdzonej P. S. obrażenia ciała jest zdaniem Sądu Okręgowego niewystarczające. Tak jak subiektywne, nie znajdujące poparcia w innych obiektywnych dowodach i budzące uzasadnione wątpliwości zeznania pokrzywdzonych, które same nie potrafiły przekonująco wyjaśnić, na czym dokładnie miał polegać rzekomy stalking. De facto sprowadzając go do związku oskarżonego z pokrzywdzoną P. S., który z perspektywy czasu był przez nie oceniany w sposób negatywny i obawy, że w/w mogą do siebie wrócić. Powyższe jednoznacznie potwierdzają słowa pokrzywdzonej P. S. „Jak piłam alkohol, to nie obawiałam się A. M. (1), ale jak teraz nie piję, to się obawiam, bo to nie jest normalny człowiek. Ja obawiam się, że znowu wciągnie mnie w ciąg alkoholowy, ponieważ jak udawało mi się przestać pić, to przez niego znowu zaczynałam”. Co znamienne, z korespondencji sms-owej jednoznacznie wynikało, że nierzadko to w/w dążyła do spożywania alkoholu, próbując potem obaczyć oskarżonego całą winą za swoje uzależnienie.

W tym miejscu należy zwrócić uwagę, że pokrzywdzone dysponowały szczątkową korespondencją sms-ową i jedynie bezpośrednio poprzedzającą złożenie zawiadomienia w niniejszej sprawie. Wówczas, na początku marca 2019 r., oskarżony rozstał się z pokrzywdzoną P. S., która trafiła na odwyk i nie mógł się z nią skontaktować, pisząc w związku z tym do pokrzywdzonej D. Z.. Co znamienne,

żadna z pokrzywdzonych nie zablokowała wówczas oskarżonego w swoim telefonie. Żadna też nie poinformowała go w sposób jednoznaczny i nie budzący żadnych wątpliwości, że nie życzy sobie kontaktu z jego strony. Wręcz przeciwnie, pokrzywdzona D. Z. odpisywała na niektóre sms-y, polemizując z oskarżonym „O jakim ślubie Ty mówisz ona jest dorosła O co chodzi”, „Ty jesteś chory na jej punkcie nie możesz przeżyć nie wiedząc gdzie ona jest co robi musisz się z tego leczyć”, „Jak chcesz jej pomoc”, „Dobrze grasz swoją rolę ale uważaj żeby ci się sceny nie pomyliły”, „Jakie wesele Ty wiesz co zrobiłeś a mi się to bardziej podoba”, „Czemu zmieniasz temat co jej zrobiłeś”, „Żartujesz a co ty jej zrobiłeś jesteś w porządku bo ja myślę że nie ja sobie życzę żeby ten koszmar W roli główne Z tobą się zakończył bo to jest chore sądzę że ciebie ona nie powinna obchodzić jej życie nie jesteś dla niej opiekunem” czy „Ty nie chcesz jej pomoc tobie to pasuje”. Powyższego nie zmienia fakt, że oskarżony, mimo wielokrotnych próśb nie uzyskując od niej wskazania miejsca pobytu pokrzywdzonej P. S. informował ją że w/w go okradła, zaraziła wirusem HCV i rozpowiadała nieprawdziwe informacje o jego leczeniu psychiatrycznym, a co za tym idzie rozważa dochodzenie swoich praw. Co więcej, w/w korespondencja trwała bardzo krótko, bo zaledwie kilka/kilkanaście dni, to jest od dnia 8 marca do dnia 13 marca 2019 r. w przypadku pokrzywdzonej D. Z. i od dnia 4 marca do dnia 13 marca 2019 r. w przypadku pokrzywdzonej P. S.. Przy czym ta druga przebywała już wówczas na odwyku i najprawdopodobniej nie miała dostępu do swojego telefonu. Trudno tu zatem

mówić o uporczywości. W ocenie Sądu Okręgowego mimo rozstania oskarżony martwił się o pokrzywdzoną P. S. i był rozgoryczony tym, że nie wie, gdzie jest i nie może się z nią skontaktować, a pokrzywdzona D. Z. nie reagowała na jego prośby w tym zakresie. Jego zamiarem nie było jednak nękanie w/w. To, że z biegiem czasu doszły do wniosku, że to relacja z oskarżonym sprawiła, że pokrzywdzona P. S. popadła w nałóg i zeszła na złą drogę nie oznacza, że oskarżony je nękał. Równie dobrze on także mógłby uważać, że związek z pokrzywdzoną P. S. był błędem, a on trwał w tej relacji z uwagi na uczucia i przywiązanie, które wzbudzała w nim w/w. Zarazem istotnym jest, że wkrótce potem, po uświadomieniu sobie, że jest to koniec znajomości z pokrzywdzoną P. S., która chce ułożyć sobie życie na nowo i bez niego oskarżony zaprzestał kontaktować się z pokrzywdzonymi.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Rejonowy dokonał oceny zgromadzonego materiału dowodowego w sposób, z którym nie można się zgodzić. Przede wszystkim bezkrytycznie dał wiarę zeznaniom pokrzywdzonych, skupiając się na wycinku korespondencji sms-owej oskarżonego z pokrzywdzonymi w specyficznej sytuacji, jaką było rozstanie z pokrzywdzoną P. S. i rozpoczęcie przez nią odwyku, a co za tym idzie nieoczekiwana dla niego utrata kontaktu z w/w. Tymczasem kontekst tej sprawy jest dużo szerszy, sprowadzając się do kilkuletniego związku w/w, w którym mimo nadużywania alkoholu oboje funkcjonowali w sposób całkowicie świadomy i dobrowolny. Gdyby było inaczej,

to pokrzywdzone, w tym w szczególności pokrzywdzona P. S., dawałyby temu wyraz. Chociażby próbując zerwać kontakt z oskarżonym i dając mu w sposób wyraźny do zrozumienia, że nie chce mieć z nim nic wspólnego. Powyższego na próżno szukać w zgromadzonym materiale dowodowym, a korespondencja sms-owa z okresu poprzedzającego rozstanie - nawet znacznie - którą przedłożył jedynie oskarżony przeczy stawianemu mu zarzutowi. Idąc tokiem takiego rozumowania, to stalking obejmowałby szereg zachowań, które choć uprzednio akceptowane, a wręcz porządane, to z perspektywy czasu uznane zostały za destrukcyjne. Omawiane przestępstwo jest przestępstwem umyślnym i materialnym. Oznacza to, że sprawca w pełni świadomie działa w taki sposób, który obiektywnie prowadzi do udręczenia, zastraszania, zdominowania, upokorzenia czy wywoływania negatywnych doznań. Przy czym postępuje tak w sposób powtarzalny i na przestrzeni czasu. W niniejszej sprawie nie można mówić o takiej właśnie sytuacji. Ani od strony podmiotowej, ani tym bardziej przedmiotowej. Nie zaistniał tu też wymagany skutek w postaci uzasadnionego okolicznościami poczucia zagrożenia. Przy czym w/w okoliczności muszą być konkretne, wynikające z określonego zachowania, a nie abstrakcyjne, biorąc się z wyobrażenia o tym, co mogłoby się wydarzyć. Ponadto, ocenie tak Sądu Rejonowego, jak i Sądu Okręgowego podlegało jedynie zachowanie oskarżonego w okresie stawianego mu zarzutu. Inne, w tym zdarzenie z 2014, nie miały znaczenia.

Wniosek	
Zmiana zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny lub niezasadny.	
Wniosek był zasadny, albowiem Sąd Rejonowy dokonał błędnej oceny zgromadzonego materiału dowodowego i poczynił błędne ustalenia faktyczne, bezpodstawnie stwierdzając winę oskarżonego. Biorąc pod uwagę, że nie wyczerpał on swoim zachowaniem znamion przestępstwa, to zaskarżony wyrok podlegał zmianie poprzez uniewinnienie go od popełnienia zarzucanego mu czynu.	

OKOLICZNOŚCI UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	PODLEGAJĄCE
Wskazać wszystkie okoliczności, które sąd uwzględnił z urzędu, niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów (art. 439 k.p.k., art. 440 k.p.k.).	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności.	
ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.31	Przedmiot utrzymania w mocy

Zwięźle o powodach utrzymania w mocy.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.3.11.	Przedmiot i zakres zmiany
Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że uniewinnił oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu.	
Zwięźle o powodach zmiany.	
Jak już wyżej wskazano, Sąd Okręgowy w pełni podzielił wszystkie podniesione przez obrońcę oskarżonego zarzuty, czego konsekwencją było odmienne rozstrzygnięcie o winie oskarżonego. Szczegółowo o przyczynach tego wskazano wyżej.	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia	
	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia.	
	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia.	
	Konieczność umorzenia postępowania # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem	

szczególnej podstawy prawnej umorzenia.		
4.	Konieczność warunkowego umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i warunkowego umorzenia ze wskazaniem podstawy prawnej warunkowego umorzenia postępowania.		
5.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia.		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia z wyroku		
Lp.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.
Koszty Procesu		

Wskazać oskarżonego.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.
A. M. (1)	II	Wobec zmiany zaskarżonego wyroku i uniewinnienia oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu kosztami procesu obciążono Skarb Państwa. Powyższe wynikało z treści art. 632 pkt 2 kpk w zw. z art. 634 kpk.

PODPIS

SSO Tomasz Morycz SSO Agnieszka Wojciechowska - Langda SSO Jacek Matusik

1.3 Granice zaskarżenia			
Wpisać kolejny numer załącznika 1			
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 19 października 2022 r. w sprawie o sygn. akt II K 1022/21.		
1.3.1 Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2 Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.			

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierności kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		

#	Uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------